

Konkursrådet

Sekretariat:
Justisdepartementet
Sivilavdelingen
Postboks 8005 Dep
0030 OSLO
Telefon: 22 24 54 51
Telefaks: 22 24 27 22

Deres ref.

Vår ref.
Knut Ro

Dato
1.03.2011

HØRINGSUTTALELSE TIL JUSTISDEPARTEMENTET

Norsk internasjonal insolvensrett

Konkursrådet avgir med dette høringsuttalelse til Mads Henry Andenæs' utredning om norsk internasjonal insolvensrett.

Innledning

Konkursrådet anser det hensiktsmessig at også Norge får regler om internasjonal konkursrett. Norge har ikke holdt tritt med det arbeid som har pågått internasjonalt om å lage regler for håndtering av konkurser der skyldneren har eiendeler i flere juristrisiksjoner. Konkursrådet mener at det er naturlig at Norge nå får regler på dette området. Dette både av hensyn til at Norge skal være et attraktivt land å investere i, og at norske konkursboer lettere vil kunne få assistanse i utlandet.

Konkursrådet slutter seg derfor til Andenæs' anbefaling om at man bør få norske regler på dette området.

Valg av modell

Konkursrådet er enig med Andenæs' analyse om mulige måter å angripe denne problemstillingen på.

UNCITRALs modellov er anbefalt av FN's generalforsamling. Det er ikke en traktat, men kun en anbefaling om at modellovens utkast til lovbestemmelser bør inkorporeres i medlemslandenes konkurslovgivning. Formålet er dels å anerkjenne utenlandske konkurser og dels å få et instrument for å gi bistand til utenlandske bobestyrere i forbindelse med realisasjon av eiendeler i andre land. Per i dag har 19 land vedtatt lovregler basert på modelloven herunder viktige handelspartnere som Storbritannia og USA.

EU har vedtatt en konkurskonvensjon som går lenger enn modelloven. Konvensjonen er som utgangspunkt ikke åpen for andre enn medlemsland. Konkursrådet har ikke vurdert hvor omfattende en prosess vil være for å kunne få delta i konkursforordningen.

Det er Konkursrådets oppfatning at det på sikt antagelig er mest hensiktsmessig for Norge å komme med i EUs konkursforordning. Imidlertid antar man at dette kan ta tid og som Andenæs påpeker, løser ikke dette problemet overfor de land som ikke er EU medlemmer.

Konkursrådet støtter derfor Andenæs' forslag om at Norge uansett som første skritt bør ensidig vedta regler i konkursloven som regulerer problemstillingen med konkurser over landegrensene.

Konkursrådet deler også Andenæs' analyse om at UNCITRALs modellov har et angloamerikansk utgangspunkt, og at det derfor er hensiktsmessig i stedet å legge seg nærmere opp til EU konvensjonen når man utformer reglene.

Om man gjør dette som et første skritt er det ikke sikkert at det er helt nødvendig å tiltre konvensjonen for at europeiske land skal anerkjenne norske konkurser.

Kommentarer til de enkelte paragrafer

Konkursrådet kommenterer kun de paragrafer der Konkursrådet har noen synspunkter som avviker eller kommer i tillegg til det som er fremhevet av Andenæs.

Til § 164

Lovteksten eller kommentaren til bestemmelsen bør presisere om denne lovvalgreglen gjelder både for hovedinsolvensbehandling og sekundærinsolvensbehandling.

Til § 168

Konkursrådet slutter seg til forslaget om at insolvensbehandlingens "virkning" for arbeidsforhold skal avgjøres av den stats lovgivning som gjelder for arbeidsforholdet.

Det bør imidlertid presiseres i forarbeidene eller lovteksten at spørsmål om de ansattes prioritet for lønnskrav avgjøres etter det lands rett der konkursbehandlingen foregår.

Til § 174

Konkursrådet deler som utgangspunkt Andenæs' bemerkninger om at en automatisk anerkjennelse er å foretrekke og best i samsvar med det europeiske systemet.

Konkursrådet har imidlertid ikke full oversikt over om hvorvidt dette kan få uheldige konsekvenser i noen sammenhenger og påpeker at man kanskje bør vurdere å se nærmere på dette, eventuelt om man skal begrense den automatiske anerkjennelsen til enkelte land. Man kunne f.eks. tenke seg å begrense dette til EU-land og ha en regel om automatisk godkjenning, dog med en prøvingsprosedyre i tillegg innen en viss frist for andre land.

Det understrekes at dette ikke er et helt gjennomtenkt forslag. Det er snarere noe som man ønsker å påpeke for nærmere overveieelse fra lovavdelingens side.

Til §§ 177 til 179

Konkursrådet er enige i prinsippet om at det som utgangspunkt skal være en plikt til å kunngjøre konkursen i Norge dersom det er virksomhet her i riket, men at det ikke er noen sanksjoner ved en slik overtredelse.

Konkursrådet finner imidlertid grunn til å påpeke at det er ønskelig å forsøke å få registrert informasjonen i Foretaksregisteret og Enhetsregisteret, når det utenlandske foretaket som går konkurs er registrert der, og at derfor disse registrene bør nevnes særskilt i loven. I denne sammenheng bør man kanskje konsultere med Brønnøysundregistrene. Det er på gang et arbeid i Europa med automatisk utveksling av insolvensbeslutninger – særlig med sikte på å fange opp registrering av filialer o.l. der selskapet i utlandet går konkurs.

Konkursrådet er enige i at beslutninger etter § 179 bør samles ved en domstol. Konkursrådet påpeker dog at så lenge Oslo byfogdembete ikke er slått sammen med Oslo tingrett (noe som er foreslått men så vidt vi har forstått, enda ikke besluttet), bør disse sentrale avgjørelser tas av Oslo Byfogdembete som har bred insolvenserfaring og ikke av Oslo tingrett. (Om sammenslåingen blir gjennomført er det naturlig å legge avgjørelsene til Oslo tingrett.)

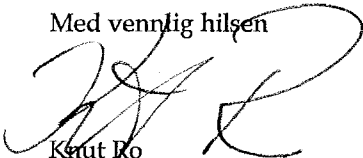
Konkursrådet vil også nevne at et alternativ til å la de forskjellige tingretter foreta disse avgjørelsene og kunngjøringene er å legge alle disse beslutningene til Konkursregistret i Brønnøysund. Da vil man

sikre seg en felles behandling og at det kan bygges opp en kompetanse. Dette bør derfor etter Konkursrådets syn vurderes i det videre arbeidet.

Til kap. XXII og XXIII

Konkursrådet støtter forslaget om at det skal være adgang til å åpne en særlig norsk insolvensbehandling. Det var ingen ytterligere bemerkninger til de forslag Andenæs har fremsatt.

Med vennlig hilsen

Knutt Ro
Leder av Konkursrådet